

væsenet, at vælge Sammenbragningen og den lettere Oprævningsmaade af disse Afgifter, end at lade det blive ved det hidtil Bestaaende. Dertil kan jeg sandeligt ikke indsee, at der skulde være nogen berettiget Grund, der kunde fra raade det, og endnu mindre formaaer jeg at indsee, at man skulde kunne være berettiget til, for at komme fra Skatter, om hvis mindre rigtige Princip man bærer Tvivl, at vælge en ganske ny Bessatningsnorm, som kun har det tilfælles med det, som man anseer for et rigtigt Princip, at den tiltager sig dettes Navn. Jeg sigter herved til det Forslag, til det Project, som den næstsidste ærede Taler, som sidder ligeoverfor mig (Tscherning) har antydet, at man, for at komme fra disse Skatter, som dog ere grundede idetmindste paa et Princip, hvis Mangler have udsjævnnet sig i Titens Lob, nu skulde gaae over til at kalde dem en Formues- og Indtægtskat, og fordele dem som et Tillæg til Krigsskatten, altsaa efter en Norm, som, jeg tillader mig at sige det, er bleven valgt i en saadan Skynding, at man umuligt kunde have de nødvendige Forarbejder færdige, som maatte være gjorte for at kunne fordele en Indtægts- og Formuesskat nogenlunde rigtigt. Det vilde i mine Tanker være det Urigtigste, som man kunde gjøre, og vilde i højeste Grad prægravere nogle Classer af Skatteydere, thi jeg vil slet ikke lægge Dølgemaal paa, men gjerne udtale de, at jeg anseer det allerede slemst nok, at vi skulle fordele dette Mars-Krigsskat 4,200,000 Rbd. saaledes, som det er foreslaaet, hovedsageligt efter de selysamme, usuldfomne Regler, som man i 1848 anvendte; men det kan være muligt, at det ikke har været gjørligt at foretage de Undersøgelser og de Foranstaltninger, som vare nødvendige for at fordele Krigsskatten efter en rigtigere Maalestof og efter rigtigere Principer, end man i den Skynding, hvormed man i 1848 maatte handle, kunde anvende. Men, at man skulde vælge denne usuldfomne Norm til ogsaa efter den at fordele de ældre Skatter, som have bestaaet i længere Tid, og hvis Usuldfommenheder saaledes i Tidens Lob ere blevne udsjævnede, som det er Tilfældet med alle ældre Skatter, dertil kan jeg ikke indsee, at der er nogensomhelst, end sige en tilstrækkelig Grund.

Sjerrild: Jeg skulde ingenlunde have indladt mig paa at udbrage denne Sags Forhandling længere; da den er bleven drøftet fra saa forskjellige Sider, med en langt større Dygtighed, end jeg er istand til at udvikle, naar der ikke idag fra den ærede Deputerede for Holsteb Amt's 2det District (Tscherning) var fremkommet et Forslag, som gif ud paa, at vi skulde indføre en heel ny Skattefordelingsmaade for alle de Skatter, som her ere under Omtale i det foreliggende Lovudkast, nemlig en Deling paa Formue. Jeg tillod mig forleden Dag at sige, at en Deling paa Formue var ugjørlig, og jeg gjentager det idag; jeg troer virkeligt ikke, at man kan komme tilrette med det. Hvis alle Mennesker vare, som der staaer i salig Valles Lærebog, ligesaa kloge og ligesaa gode, som de burde være, kunde vi let komme til Rette med det, thi saa kom de Allesammen, og Enhver sagde; jeg har saamegen Indtægt! og saa regnede man ud, hvormeget de behøvede at give af disse Driftsindtægter, og deraf dannede man en Skat. Jeg veed ikke, hvorledes det er gaaet mine Herree Colleger i denne Sag med deres Granfkning i Verden over de Dele, men jeg er kommet til det Resultat, at de Fleste holde mere af at putte i deres egen Lomme end i Statens, (Latter) og, naar de nu skulle til at angive, hvad de skulle til at skatte og skylde af, er jeg virkeligt bange for, at der vilde findes Mennesker i Landet, som ville have meget ondt ved at finde alle deres Indtægter, eller i det mindste at faae dem satte paa Papiret. Paa Grund heraf troer jeg, at det vil være nødvendigt at have en Control for at udfinde den rigtige Basis for en Formuesskats Fordeling. De Folk, som skulde ligne Skatten, de vilde faae forfærdeligt ondt at gjøre, for det er dog virkeligt ikke godt saaledes at granfke omkring og faae at vide, hvormeget enhver Mand har at leve af, og hvormeget han kan taale at give i Skat. See, det er nu Banfkeligheder nok, og der ere flere af dem, men jeg skal ikke trætte Forsamlingen ved at blive længere ved i den Retning; men jeg vil kun henvise til den tidligere Erfaring, som jeg i denne Retning har gjort. I den forrige Krigstid greb man til en Indkomstskat, og der vare Ligningscommis-